

holde de samlede skatter i ro, måske foretage visse såkaldte skatteomlægninger, men vi har jo set, hvad der så sker.

Det er på den baggrund, regeringens finanslovsforslag skal ses. Endnu en gang handler regeringens oplæg til finansloven om én ting: Hvordan finder vi finansieringen til en massiv underliggende vækst i statens udgifter? Finansieringen vil endnu en gang ske ved at udskrive regninger til erhvervslivet og til skatteyderne, men vel at mærke uden at de nye byrder modsvares af bedre serviceydelser til borgerne og virksomhederne.

For os er sagen klar. Det handler om at rette den offentlige indsats mod de mennesker, som har behov for hjælp. Det handler om at føre en politik, der målrettet sigter mod at omstille Danmark til videnssamfundet, og om, at de offentlige udgifter, skatter og afgifter, ikke må blive så høje, at de undergraver det, der skal betale for velfærden, nemlig danskernes arbejde og initiativlyst.

Regeringen fremsatte sidste tirsdag sit forslag til finanslov for år 2001. Et småtrist bogholderiforslag, der ikke kan genere mange vælgere, blev det hurtigt kaldt. Det kan man næppe være uenig i. Bogholderi javel, men ikke kun det. Regeringens forslag viser tydeligt dens prioriteringsønsker eller måske snarere mangel på samme.

Regeringen foreslår, at de grønne afgifter alene denne gang stiger med i alt 0,5 mia. kr. Det svarer til 100 kr. pr. dansker, ung som gammel. Vel ikke alverden, men alligevel. Afgifterne er endnu uspecificeret og desværre et slående eksempel på, at nye og grønne udgifter ikke er udtryk for et specifikt miljømæssigt behov. Regeringen foreslår ikke flere grønne afgifter for at gavne miljøet, regeringen foreslår flere grønne afgifter alene for at skrabe penge ind. Det er misbrug af de grønne afgifter, og det vil vi ikke være med til.

Regeringen lægger op til, at den offentlige udgiftsvækst endnu en gang skal finansieres via skatte- og afgiftsskruen og ikke via kompenserende besparelser andre steder. Det mener vi er fantasiforladt. Regeringens røde automatpilot er sat til igen. Det Konservative Folkeparti holder fast i, at det er muligt at sætte skatterne ned, ikke kun for socialdemokraterne i Tyskland og Sverige, men også i Danmark.

Regeringen udskriver igen i år en milliardregning til erhvervslivet, men erhvervslivet er ikke bare en anonym maskine, man kan trække

pengene ud af, uden at det får konsekvenser. Det er virksomhedsejere og lønmodtagere, der betaler regningen. Dårlige vilkår for erhvervslivet resulterer i en lavere indtjening pr. ansat og dermed også en lavere realløn, og det smitter i løbet af få år både af på offentligt ansatte og på overførselsmodtagere, så alle grupper i samfundet får lavere velstand. Det Konservative Folkeparti vil forbedre erhvervslivets rammevilkår ved at bytte erhvervstilskud ud med målrettede reduktioner af omkostninger.

Regeringen foreslår en uspecificeret milliard til initiativer i forhold til sundheden, ældre, forskning og erhvervsliv, men den har ikke bud på, hvordan en eneste krone bliver finansieret. Vi mener ikke, at satsningen er hverken god nok eller stor nok. Vi peger samtidig på, hvordan en større fokusering på disse vitale kerneområder kan finansieres.

Regeringen skriver i sin erhvervsstrategi, at det skal være nemmere og sjovere at investere i aktier, men af finanslovsforslaget fremgår det, at man vil øge skattesatserne på familiernes aktieindkomst. Det synes vi egentlig ikke er særlig sjovt. Hvordan hænger det sammen? Det Konservative Folkeparti ønsker at styrke aktiekulturen i Danmark ved at forenkle reglerne uden at øge provenuet.

Det Konservative Folkeparti vil en anden vej end regeringen. Vi ønsker at slå regeringens røde automatpilot fra og sætte en ny retning for Danmarks udvikling. Det konservative forslag til finanslov for det kommende år har fokus på behovet for en ekstra indsats for sundhedsvæsenet, for de svage ældre, for fremtidssikring af velfærden i videnssamfundet og for mulighederne for at lempe familiernes beskatning.

Ved finanslovsforliget for 2 år siden stod Det Konservative Folkeparti i spidsen for aftalen om behandlingsgaranti for visse kræfttyper. Behandlingsgarantien virker p.t. ikke optimalt, men man må også tilføje, at det tager tid at få den implementeret tilfredsstillende. Det er den rigtige vej at gå, og vi er også kommet langt. Derfor mener vi også, at der bør indføres en behandlingsgaranti for samtlige kræftsygdomme. Vi ved godt, at det ikke kan lade sig gøre på et enkelt år, men arbejdet skal startes så hurtigt som muligt. Gennemførelse af en sådan behandlingsgaranti kræver naturligvis fuld tryk på efteruddannelse af hospitalslægerne, og det kræver i det hele taget også, at der uddannes flere læger.